

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 11C/304/1997
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1297898626
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Mrázova
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1297898626.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred samosudkyňou JUDr. Zlatou Mrázovou v právnej veci navrhovateľa: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, proti odporcom: X. Z. K., G.. XX.X.XXXX, R. A. A. - L., C.-J. XX, C.-J., X. Y. O., G.. XX.XX.XXXX, A. XX, K., zast. JUDr. Štefanom Ševčovičom, advokátom so sídlom Plynárenská 2/A, P.O. BOX 69, Bratislava, o zaplatenie 6.028,78 eur, takto

rozhodol:

Odporcovia v 1 a 2 rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.028,78 eur spolu s úrokmi z omeškania 12,50% ročne z dlžnej sumy od 3.11.2003 do zaplatenia ako aj trovy konania v sume 602,62 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh v časti úrokov z omeškania z a m i e t a.

Plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého odporcu.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 09.07.1997 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporkyni v 1. rade a odporcovi v 2. rade povinnosť zaplatiť mu istinu 6.028,78 eur (181.623,-Sk) titulom náhrady škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka (odporkyňa v 1. rade) a titulom bezdôvodného obohatenia (odporca v 2. rade).

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že odporkyňa v 1. rade sa zamestnankyňa právneho predchodcu navrhovateľa Slovenskej štátnej poisťovne, závodu pre hlavné mesto SR Bratislava, vo funkcii odborný referent špecialista likvidovala dňa 18.02.1991 poistnú udalosť č. XX-XXXXX/XX, ktorú prišiel do Slovenskej štátnej poisťovne nahlásiť odporca v 2. rade bez toho, aby to predtým nahlásil polícii, pričom odporkyňa v 1. rade zabezpečením falšovaného dokumentu pre poisťovňu z Obvodného úradu vyšetrovania PZ Bratislava II pod číslom ČVS: PV-197/91 udalosť likvidovala a odporcovi v 2. rade vystavením šeku č. A 446153 bola dňa 22.03.1991 preplatená suma vo výške 6.028,78 eur, i keď poistná udalosť na polícii vôbec nebola nahlásená. Vyplatením tejto sumy tak vznikla navrhovateľovi škoda, ktorú odporcovia do podania návrhu na súd neuhradili.

Okresný súd Bratislava II rozsudkom č.k. 11C/304/97-119 zo dňa 10.05.2006 zaviazal odporcov v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 181.623,-Sk (6.028,78 eur) s príslušenstvom a vo zvyšku návrh zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia bolo konštatované, že navrhovateľ poskytol plnenie odporcovi v 2. rade bez právneho dôvodu v dôsledku čoho získal bezdôvodné obohatenie, ku ktorému mu pomohla odporkyňa v 1. rade, ktorá svojmu vtedajšiemu zamestnávateľovi t. j. navrhovateľovi spôsobila škodu v rovnakej výške ako získal odporca v 2. rade bezdôvodné obohatenie.

Zároveň súd neprisvedčil námietke odporcu v 2. rade, že nárok navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 28.10.2009 č.k. 2Co 6/08-161 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom vo svojom rozhodnutí konštatoval, že súd prvého stupňa nepresvedčivo zdôvodnil, či vo vzťahu k odporkyňi v 1. rade boli splnené zákonné podmienky jej zodpovednostného vzťahu uplatneného navrhovateľom podľa ust. § 420 OZ.

Náhrada škody uplatnená proti odporkyňi v 1. rade predstavovala škodu, ktorú spôsobila navrhovateľovi v priebehu trvania pracovného pomeru pri plnení si pracovných povinností, avšak z odôvodnenia rozhodnutia nevyplývalo, z akého dôvodu nárok uplatnený voči nej súd posúdil podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka a nepoužil ustanovenia osobitného predpisu upravujúceho vzájomné práva a povinnosti účastníkov pracovnoprávneho vzťahu. V prípade odporcu v 2. rade odvolací súd konštatoval absentovanie ustálenia časových okamihov pri plynutí subjektívnej a objektívnej premlčacej doby. Zároveň vyslovil právny názor, že výrokom súdneho rozhodnutia nie je možné uložiť škodcovi povinnosť nahradiť škodu spoločne a nerozdielne s osobou, ktorej bola povinnosť uložená titulom bezdôvodného obohatenia.

Po vrátení veci odvolacím súdom, súd prvého stupňa vec opätovne prejednal a rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 11C 304/1997-329 zo dňa 06.02.2012, návrh zamietol s odôvodnením, že v predmetnom spore ide o dva rôzne právne tituly, ktoré navrhovateľ uplatnil proti odporcom spoločne a nerozdielne, pričom podľa názoru súdu plnenie nie je deliteľné a nemožno súčasne vymáhať plnenie od obidvoch.

Na odvolanie navrhovateľa, Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 11Co 31/2012-355 zo dňa 30.08.2013, rozsudok súdu prvého stupňa č.k. 11C 304/1997-329 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že je nesporné, že zodpovednosť odporkyne v 1. rade je nutné posudzovať podľa úpravy uvedenej v Zákonníku práce (§ 170 a nasl. Zákonníka práce v znení účinnom v čase vzniku škody) a zodpovednosť odporcu v 2. rade od úpravy uvedenej v Občianskom zákonníku (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka). K prípadom, kedy z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania medzi účastníkmi patrí i vyporiadanie náhrady škody spôsobenej viacerými osobami bez ohľadu na to, že zodpovednosť za škodu je založená na iných zásadách, že skutkové podstaty zodpovednosti sú uvedené v rôznych právnych predpisoch, alebo že jeden z odporcov nemôže zodpovedať za škodu s inou osobou spoločne a nerozdielne. V takýchto prípadoch plnením jedného zo zodpovedných subjektov zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť plnenia účastníkovi druhému.

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 11C 304/1997-377 zo dňa 16.10.2014 súd na základe návrhu navrhovateľa pripustil zmenu petitu návrhu na začatie konania. Zmena spočívala v doplnení petitu o uvedenie, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého odporcu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a právneho zástupcu odporcu v 2. rade, oboznámením sa so škodovým spisom č. XX-XXXXX/XX, poisťnou zmluvou č. XX-XXXXX/XX, trestným spisom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 4T/37/2001, spisom Okresného súdu Trenčín 22P/212/2003, pracovnou zmluvou a dodatkami k zmluve a pracovnou náplňou a dohodu o hmotnej zodpovednosti odporkyne v 1. rade, dokladom o zaplatení sumy 181.623,-Sk odporcovi v 2. rade ako aj s ďalšími listinami obsiahnutými v spise.

Podľa zisteného skutkového stavu navrhovateľ uzavrel s odporcom v 2. rade dňa 27.01.1988 poisťnú zmluvu združeného poistenia domácnosti č. XXXXXXXX/XX za poisťných podmienok pre poistenie majetku č. 13/1983 Zb. a pre poistenie zodpovednosti za škody č. 14/1983 Zb.

Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 16.10.2001 č. k. 4T/37/2001 odporkyňu v 1. rade uznal vinnou z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 2 Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku aj na tom skutkovom základe, že od 18.02.1991v Bratislave na Račianskej ulici v Slovenskej poisťovni ako zamestnankyňa Slovenskej poisťovne vo funkcii odborný referent špecialista likvidovala poisťnú udalosť č. XXXXXXXX/XX, ktorá mala nastať dňa 11.02.1991 krádežou u poškodeného Y. O. Z.

K. na A. F. Č.. XX Z. K. a následne šekom č. Q. dňa 18.03.1991 vyplatila Y. O. sumu 181.623,-Sk ako náhradu za poistnú udalosť, kedy k spisu priložila sfalšované potvrdenie polície, hoci na polícii takýto skutok vôbec nahlásený nebol, čím Slovenskej poisťovni, a.s. Bratislava spôsobila škodu 181.623,-Sk. Odporkyňa v 1. rade bola odsúdená na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 /dva/roky s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou 4 /štyri/ roky. Súd odkázal poškodeného /navrhovateľa/ s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie.

Odporca v 2. rade pred súdom uviedol, že vo februári 1991 mu boli pri krádeži odcudzené z bytu veci v hodnote 200.000,-Sk. Vzhľadom na uzavretú poistnú zmluvu o združenom poistení domácnosti si uplatnil nárok na poistné plnenie u navrhovateľa. Krádež oznámil aj na polícii, o čom však doklady nemá. Doklady predložené navrhovateľovi o poistnej udalosti nevypísal ani nepodpísal. Potvrdil, že od navrhovateľa prevzal plnenie dňa 18.03.1991 približne vo výške 180.000,-Sk. Trestné stíhanie voči nemu bolo zastavené v roku 1997. Zároveň vzniesol námietku premlčania keďže zamestnanci navrhovateľa sa dňa 19.07.1994 mali dozvedieť, že polícia neeviduje krádež vecí u odporcu v 2. rade. V trestnom konaní nebol odporcovi v 2. rade preukázaný úmysel bezdôvodného obohatenia, konanie bolo zastavené.

Podľa § 171 ods. 1 zákona č. 65/1965 Zb. Zákonníka práce (ďalej len „ZP“) v znení neskorších predpisov, pracovník je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo k škodám na zdraví a majetku ani k neoprávnenému majetkovému prospechu na úkor spoločnosti alebo jednotlivca. Ak hrozí škoda, je povinný na ňu pracovník upozorniť vedúcich pracovníkov.

Podľa § 172 ods. 1 ZP, pracovník zodpovedá organizácii za škodu, ktorú jej spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním.

Podľa § 179 ods. 1 ZP, ak pracovník, ktorý zodpovedá za škodu podľa § 172, je povinný nahradiť organizácii skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodčiní uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 OZ, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 438 ods. 1 OZ, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

Podľa § 13 vyhlášky č. 13/1983 Zb. o poistných podmienkach povinnosťou poisteného podľa § 357 Občianskeho zákonníka je tiež oznámiť bezpečnostným orgánom poistnú udalosť, ktorá vznikla za okolností vzbudzujúcej podozrenie z trestného činu alebo pokusom oň, ak spôsobená škoda bola väčšia než 300,-Sk.

Podľa § 2 vyhlášky č. 364/1991 Zb. ktorou sa zrušujú vyhlášky upravujúce poistné podmienky zmluvného poistenia, právne vzťahy zo zmluvných poistení, ktoré vznikli podľa vyhlášky 13/1983 Zb. pred účinnosťou tejto vyhlášky (01.11.1991) sa posudzujú podľa doterajších predpisov, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodli inak.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 29.07.1997, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu

veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 29.07.1997, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.05.1995, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Zo spisu Okresného súdu Trenčín spis. zn. 22P/307/2004 bolo zistené, že odporkyňa v 1. rade bola rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. Nc/817/95-27 zo dňa 06.02.1997 pozbavená spôsobilosťou na právne úkony v celom rozsahu. Dôvodom na pozbavenie spôsobilosti bola skutočnosť, že trpela syndrómom závislosti na alkohole. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 22P/212/2003-80 zo dňa 03.06.2004, právoplatného 19.08.2004 sa odporkyňa v 1. rade vrátila spôsobilosť na právne úkony.

Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že odporkyňa v 1. rade bola u právneho predchodcu navrhovateľa Slovenskej štátnej poisťovne v pracovnom pomere od 12.10.1976 vo funkcií likvidátor poisťných udalostí. Pracovný pomer bol založený pracovnou zmluvou zo dňa 12.10.1976. Odporkyňa v 1. rade ako zamestnankyňa Slovenskej štátnej poisťovne, závodu pre Hlavné mesto SR Bratislava, vo funkcii odborný referent špecialista likvidovala odo dňa 18.12.1991 poisťnú udalosť č. XX-XXXXX/XX, ktorú nahlásil odporca v 2. rade ako krádež vecí zo svojho bytu na A. F. Č.. XX Z. K.. Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 16.10.2001 č. k. 4T/37/2001 odporkyňu v 1. rade uznal vinnou z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 2 Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku. Predmetným rozsudkom bola odporkyňa v 1. rade odsúdená na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 /dva/ roky s podmienčným odkladom so skúšobnou dobou 4 /štyri/ roky. Súd odkázal poškodeného /navrhovateľa/ s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Zodpovednosť zamestnanca za škodu, ktorú je spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ňou je upravený v ust. § 170 a nasl. ZP. Porušenie povinnosti pri plnení pracovných úloh spočívalo v tom, že odporkyňa v 1. rade vykonala likvidáciu poisťnej udalosti na základe sfaľovaných dokumentov od polície a bez splnenia poisťných podmienok poukázala odporcovi v 2. rade poisťné plnenie vo výške 6.028,78 eur. Zodpovednostný vzťah odporkyni v 1. rade voči navrhovateľovi je v zmysle citovaných ustanovení Zákonníka práce jednoznačne preukázaný.

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie žalovanej sumy uplatnený voči odporcovi 2. rade, súd mal rovnako jeho dôvodnosť preukázanú, avšak nie titulom bezdôvodného obohatenia ako si ho uplatnil navrhovateľ ale titulom náhrady škody podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon), t.j. konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, ďalej vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody a prezumpcia zavinenia. Porušením právnej povinnosti sa rozumie objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako osoba skutočne konala (prípadne opomenula konať) a tým, ako konať mala, aby si splnila svoje povinnosti. Ak sa tieto predpoklady zodpovednosti za škodu preukázali, predpokladá sa zavinenie. Škodca musí v tomto prípade preukázať, že vzniknutú škodu nezavinil, a to ani z tzv. nevedomej nedbanlivosti. Nestačí, ak preukáže, že urobil všetko podľa svojich subjektívnych schopností a znalostí (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 31.08.2004, sp.zn. 25Cdo 2542/2003).

V prejednávanej veci mal súd preukázané splnenie všetkých predpokladov pre vznik zodpovednosti odporcu v 2. rade za vznik škody navrhovateľovi.

Tým, že odporca v 2. rade nijakým spôsobom nepreukázal, že oznámil bezpečnostným orgánom poisťnú udalosť, ktorá vznikla za okolnosti vzbudzujúcej podozrenie z trestného činu alebo z pokusu oň, dospel súd k záveru, že odporca v 2. rade porušil svoju zákonnú povinnosť ustanovenú v § 13 písm. a) Ministerstva financií Slovenskej socialistickej republiky č. 13/1983 Zb. V tejto

súvislosti je potrebné zdôrazniť, že zodpovednosť odporcu v 2. rade sa odvodzuje od predpokladaného zavinenia (§ 420 ods. 3 OZ). Pretože odporca v 2. rade nepreukázal, že škodu nezavinil, súd mal rovnako preukázané zavinenie odporcu v 2. rade za vznik škody.

V dôsledku toho, že odporca v 2. rade porušil svoju zákonnú povinnosť ohlásiť poisťnú povinnosť polícii a odporkyňa v 1. rade k poisťnému spisu priložila sfaľšované potvrdenie polície (hoci na polícii skutok nebol nahlásený), bolo poisťné plnenie v sume 6.028,78 eur vyplatené odporcovi v 2. rade. Z uvedeného je zrejmé, že vo veci nepochybne existuje príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti odporcu v 2. rade a vznikom škody.

Škoda, ktorá vznikla navrhovateľovi predstavuje sumu, ktorá bola odporcovi v 2. rade vyplatená ako poisťné plnenie. Ide o ujmu v majetkovej sfére navrhovateľa, ktorá vznikla zavinením odporcu v 2. rade.

S poukazom na uvedené dospel súd k záveru, že zodpovednosť odporcu v 2. rade za škodu podľa § 420 ods. 1 OZ je nepochybne daná.

Súd námietku premlčania nároku uplatneného návrhom vznesenú odporcom v 2. rade posúdil ako nedôvodnú. Oboznámením sa s obsahom trestného spisu Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 4T 37/01 mal súd za preukázané všetky podstatné okolnosti k vysloveniu tohto záveru. Navrhovateľ sa o škodu, ktorá mu vznikla a kto ju spôsobil dozvedel dňa 17.05.1993. Trestné oznámenie podal dňa 18.11.1994 a vtedy si aj riadne uplatnil náhradu škody, t.j. po 18-tich mesiacoch odkedy sa dozvedel o škode a o tých, ktorí mu ju spôsobili. V adhéznom konaní navrhovateľ riadne pokračoval. Vyšetrovateľ OÚV PZ v Bratislave III vec proti odporcovi v 2. rade odložil uznesením zo dňa 07.05.1997 ČVS: OÚV-57/02/BA-97 z dôvodu premlčania trestného stíhania. Od podania trestného oznámenia do vydania predmetného uznesenia premlčacia lehota neplynula (§ 112 OZ), tá začala plynúť až dňa 08.05.1997.

Navrhovateľ podal návrh na súd v tomto konaní dňa 09.07.1997, t.j. po 2 mesiacoch. Od kedy sa dozvedel navrhovateľ o škode a kto za ňu zodpovedá uplynulo 18 - mesiacov a od vydania rozhodnutia vyšetrovateľa do podania návrhu na súd uplynuli 2 mesiace čo je spolu 20 mesiacov a preto nemohlo dôjsť k uplynutiu subjektívnej premlčacej doby, ktorá je 2 - ročná. Objektívna premlčacia lehota v prípade škody spôsobenej úmyselne je 10 ročná z čoho vyplýva, že ani táto nemohla uplynúť a nemohlo dôjsť k zániku nároku.

Súd nemohol prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú odporcom v 2 rade lebo premlčacie doby v trestnom konaní sú odlišné od premlčacích lehôt upravených Občianskym zákonníkom. Ako vyplýva z uznesení vyšetrovateľa vo vyšetrovacom spise ČVS: OÚV-57/02-BA-97 skutok, ktorého sa mali dopustiť odporcovia bol kvalifikovaný ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a k premlčaniu tohto trestného činu dochádza uplynutím doby odo dňa kedy sa trestný čin stal. Ako vyplýva z právnej kvalifikácie konania odporcov v prípade trestného činu podvodu ide o úmyselný trestný čin a je teda splnená zákonná podmienka vymedzená v § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Len pre úplnosť súd uvádza, že trestné stíhanie proti odporcovi v 2 rade nebolo zastavené, ale prokurátor zrušil uznesenie o vznesení obvinenia z dôvodu zániku trestnosti uplynutím premlčacej doby.

Tak Občiansky zákonník v ustanovení § 438 ako aj Zákonník práce (zákon č. 65/1965 Zb.) v ustanovení § 179 ods. 5 poznajú spoločnú zodpovednosť viacerých osôb za škodu. Zodpovednosť jedného subjektu nevyučuje zodpovednosť druhého subjektu, a to ani vtedy, keď každá z týchto zodpovedností je založená na inom princípe: občianskoprávna zodpovednosť na princípe zavinenia a pracovnoprávna zodpovednosť na princípe objektívnej zodpovednosti (bez ohľadu na zavinenie). Z uvedeného vyplýva, že existencia nároku poškodeného voči odporkyňi v 1. rade z pracovnoprávných predpisov nijako nevyučuje nárok poškodeného voči odporcovi v 2. rade zodpovednému podľa Občianskeho zákonníka. Obidva tieto nároky obstoja popri sebe a poškodený ich môže uplatniť voči tomu zodpovednému subjektu, ktorého si sám vyberie. Vylúčením súčasnej existencie a súčasnej uplatniteľnosti nárokov voči obidvom zodpovedným subjektom by sa nežiaducim spôsobom a bez normatívneho podkladu zmenšila ochrana navrhovateľa, ktorý má záujem na tom, aby sa jeho nárok voči žiadnemu zo zodpovedných subjektov nepremlčal, aby voči zodpovedným subjektom dosiahol vykonateľné rozhodnutie, a tým mal zabezpečené, že bude môcť dosiahnuť uspokojenie svojho nároku od toho zo zodpovedných subjektov, od ktorého dosiahne uspokojenie rýchlejšie, jednoduchšie a istejšie. Ide teda o nároky, ktoré možno (z hľadiska procesnej ekonomiky a z hľadiska ochrany poškodeného pred prípadným nebezpečenstvom

premlčania) uplatniť v jednom súdnom konaní (rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cz 85/79 zo dňa 25.06.1979, R 11/1982).

So zreteľom na to, aby navrhovateľ nemohol byť uspokojený dvakrát tým istým plnením, hoci jedného na základe plnenia z pracovnoprávneho vzťahu a druhého na základe plnenia z občianskoprávneho vzťahu, súd v záujme určitosti výroku rozsudku vyjadril povinnosť oboch odporov zaplatiť navrhovateľovi tú istú sumu s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého odporcu.

Vzhľadom k tomu, že odporcovia dlžnú sumu neuhradili dostali sa do omeškania s plnením peňažného záväzku navrhovateľovi preto mu vzniklo právo na úroky z omeškania. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka dlžník má povinnosť plniť deň nasledujúci po tom, ako ho o plnenie veriteľ požiadal. Navrhovateľ nepreukázal, že výzva na plnenie zo dňa 08.07.1997 bola odporcom riadne doručená. Preto za kvalifikované požiadanie o splnenie dlhu treba v danom prípade považovať žalobný návrh. Dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v návrhu je deň po doručení žalobného návrhu odporcom t. j. 03.11.2003. Preto súd návrh na úroky z omeškania od 09.07.1997 do 02.11.2003 (deň doručenia návrhu odporcom) zamietol.

O trovách konania súd rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov voči odporcom, ktorí úspech nemali. Trovy konania v sume 602,62 eur tvorí zaplatený súdny poplatok za návrh v sume 241,12 eur a zaplatený súdny poplatok za odvolanie voči rozsudku č.k. 11C 304/1997-329 v sume 361,50 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.